

Parla una auxiliar de la residència de Tremp: «Fa molta pena que la gent mori sola»

Una treballadora de la Fundació Fiella relata la duresa de les condicions de feina del personal del geriàtric, on ja han perdut la vida 59 ancians

Una sanitària a les portes de la residència de Tremp | Jordi Ubach

"Recordo una nit en concret. Una companya li va donar el sopar a una resident. S'ho va menjar tot! Al cap de dues hores, vam tornar a la seva habitació per canviar-li el bolquer, i ja havia mort". És el relat cru, fet a **Pallars Digital**, de l'auxiliar sociosanitària Dora Sagristà Garcia, que mostra la duresa d'algunes situacions viscudes a la residència Fundació Fiella de Tremp. Treballadors i residents lluiten des de fa un mes per aturar un brot de coronavirus que ja suma 59 morts (<https://www.naciodigital.cat/pallarsdigital/noticia/14107/nova-defuncio-eleva-59-morts-brot-residencia-tremp>) .

[nointext]

La Dora té 25 anys i viu a Sort. Fa unes setmanes, davant la crida desesperada de la residència per trobar personal, va decidir gairebé sense plantejar-s'ho desplaçar-se fins la capital del Jussà per viure en primera persona una de les experiències que segurament més l'han marcada. Assegura que la feina que hi fan els treballadors és "increïble" i creu que "ha faltat empatia cap a ells".

[intext1]

Té un títol d'atenció sociosanitària i això l'hi ha permès treballar a la residència durant aproximadament una setmana. "No et sabria dir quants dies hi he estat. Allà dins el temps és relatiu", confessa. Ho ha fet en dos torns, de nit i de dia, unes 12 hores diàries, tot i que dimarts va ser el seu darrer dia, ja que ha hagut de tornar al seu lloc de treball habitual. El de la Dora és el primer testimoni d'una treballadora del geriàtric de Tremp d'ençà que hi va esclatar el brot de Covid-

19.

[noticia]14102[/noticia]

Sagristà coincideix amb la Maria -la padrina amb qui aquest diari també va poder parlar aquest dijous- (<https://www.naciodigital.cat/pallarsdigital/noticia/14102/testimoni-padrina-residencia-tremp-tinc-sensacio-molt-gran-abandonament>) en el missatge que ha faltat ?humanitat?, especialment cap als treballadors i familiars. "És molt bèstia treballar allà dins, ningú s'ho pot imaginar. He vist familiars acomiadant-se dels seus avis, he viscut situacions difícils". "Fa molta pena que la gent mori sola", lamenta. Un dia, explica, va decidir acompanyar una senyora que estava a punt de morir. "Vaig entrar a la seva habitació i li vaig donar la mà per acompanyar-la en els seus últims moments de vida", confessa.

Dora Sagristà ha treballat d'auxiliar a la residència Fundació Fiella de Tremp. Foto: Dora Sagristà

Vol posar en valor la tasca dels quatre treballadors auxiliars que no s'han contagiats del virus i que porten un mes "lluïtant" en unes condicions molt complicades. "No paren de treballar, fan una feina increïble. Per mi ells són superherois i superheroïnes", assegura. Sagristà explica que les jornades dels auxiliars són "intenses" i les condicions laborals "molt complicades". "S'han hagut d'acomiadar constantment de molta gent a qui cuidaven i estimaven. Això és molt dur, i ho estan patint?", confessa. Lamenta que els sous, moltes vegades inferiors a 1.000 euros, siguin "indignes" per a tota la feina que fan.

[noticia]14094[/noticia]

Explica que "hi ha persones que han començat a treballar a la residència tot i conèixer perfectament la situació". "Hi ha persones que treballen molt i amb molt d'amor, i les treballadores fixes no s'han rendit?", defensa. Sagristà reconeix que a la residència "hi continua faltant personal",

però també creu que de gent "sempre n'ha faltat als geriàtrics". "La situació ideal seria que es reconegués aquesta feina, en general mal vista per tothom?, planteja. Demana sous més dignes i millors condicions de treball per al sector.

La Dora parla sobretot dels auxiliars, perquè aquesta ha estat la seva tasca dins la residència i perquè és amb qui més estones ha compartit durant tots aquests dies, però fa extensible el seu reconeixement a tots els treballadors del centre que han patit les conseqüències d'aquest brot, incloses les monges, que assegura que treballen al peu del canó, sense parar. "Un dia vaig fer 12 hores amb una d'elles. Fins i tot vaig acabar dient-li *hermana*", explica amb un somriure.

[intext2]

La intervenció de Salut

Sagristà defensa també la tasca "excel·lent", al seu parer, que està duent a terme Gestió de Serveis Sanitaris (GSS), que dirigeix la residència des del 28 de novembre passat, dos dies després que el Departament de Salut intervingués el centre. "Han fet una intervenció molt bona. Ens han assessorat, han estat al damunt nostre. Fins i tot ens han fet alguna formació ràpida", explica, tot assegurant que no coneix l'anterior gestió del centre perquè no l'ha viscuda.

La Dora lamenta el tractament informatiu del brot a la residència de Tremp. Entén que no sempre s'ha fet amb la cura necessària cap a familiars i residents. "Hi ha una necessitat de trobar culpables, de parlar de xifres, i no es parla de la realitat admirable i del rerefons més humà que es viu dins la residència", lamenta. Una realitat que, a més d'aquest diari, ha volgut transmetre a les xarxes socials (<https://www.facebook.com/dora.saga.3532/posts/880964955981459>), per deixar-ne testimoni. Un testimoni colpidor.

[plantillacoronavirus]